

غنا بودن صوت مرقص

یکی از موارد واضح لهو مضلّ عن سبیل الله، صوتی است که شأناً مرقص (۱) باشد. (مکاسب محرمة، ج ۳۲۰، ص ۳)

نکته

لهوی بودن، منحصر^۱ از آهنگ لهوی یا مضمون کلام لهوی ناشی نمی شود. بلکه شرایط و اوضاع و احوال، ملابسات و مقارنات، در اینکه صوتی لهوی یا غیر لهوی باشد، تأثیر می گذارد؛ مثلاً اگر کسی در مجلس دینی، غزلی از حافظ خواند و سپس همین غزل را در مجلسی با حضور زنان نامحرم و با برنامه های فسق و فجور اجرا کرد، در مورد اول این آواز، لهوی مضل نیست، ولی در مورد دوم است؛ چراکه فضا آنجا به گونه ای است که آواز، آواز لهوی می شود. این مطلب را می توان به کلّ کشور تعمیم داد؛ چون رادیو و تلویزیون مربوط به کلّ کشور است، نه مجلس خاص. اگر فضای عمومی کشور به گونه ای بود که به لهوی بودن این آهنگ کمک کرد، این می شود غنای لهوی و حرام و اگر به گونه ای بود که به لهوی بودن این غناء، کمک نکرد، غنای لهوی نیست؛ اگرچه در هر دو صورت همان غنا باشد. (مکاسب محرمة، ج ۲۸۸، ص ۹)

مثلاً در جمهوری اسلامی که همه چیز در جهت دین و خداست و فضا، فضای اسلامی است و جهت گیری دولت و احاد ملت، به طور عام دینی است با فضای طاغوتی و اشرافی گری و حکومت فاسد و رجال حکومتی فاسق که به تبع آن مردم هم نسبت به مسایل دین بی قید و لاابالی اند، فرق می کند؛ یعنی فضا در لهوی بودن یا لهوی نبودن این آواز یا این صدا تأثیر می گذارد. (مکاسب محرمة، ج ۲۸۸، ص ۸)

وظیفه مکلف هنگام شک

اگر نمی دانیم این آوازی را که آوازخوان می خواند، مصداق غنای لهوی مضلّ است یا نه، بنا را بر حلیت غنا می گذاریم. (مکاسب محرمة، ج ۲۹۶، ص ۸)

[۱]. رقص آور